

Винахід відноситься до галузі сільського господарства, зокрема до годівлі великої рогатої худоби, і може бути застосований як при відгодівлі молодняку, так і при годівлі дійних та тільних сухостійних корів.

Відомі способи підвищення продуктивних якостей великої рогатої худоби, які заключаються в повноцінній і збалансованій годівлі (див., наприклад: Петрухин И.В. Корма и кормовые добавки: Справочник. -М.: Росагропромиздат, 1989 -с. 526)

Відомий спосіб годівлі, при якому велика рогата худоба в зимовий період переважно одержує сіно, солому, силос, а в літній період зелені корми (див., наприклад: "Нормы и рационы кормления сельскохозяйственных животных: Справочное пособие /А.П. Калашников, Н.И.Клейменов, В.Н.Баланов и др. - М.: Агропромиздат, 1985. - С. 11-121). Така система годівлі має ряд недоліків, основним з яких є недостатня ефективність. Взимку при годівлі за відомою системою резервна лужність організму тварин зменшується до 250-280^{мг}/‰ при нормі 570^{мг}/‰, що негативно впливає на їхню продуктивність.

Заготівля сіна є дуже трудомістким процесом, до того ж пов'язана з великими втратами поживних речовин під час сушіння і зберігання.

При виробництві зелених кормів на ріллі не добувається значна частина врожаю за рахунок збирання кормових культур на більш ранніх стадіях їх вегетації, що призводить до зниження виходу поживних речовин з одиниці площі.

Сезонність виробництва культур зеленого конвеєра диктує і сезонність їх використання для годівлі тварин, а це, у свою чергу, обумовлює різке й непропорційне коливання вмісту поживних речовин у раціонах і обумовлює значні перевитрати кормів на виробництво одиниці продукції, оскільки мікрофлора рубця не встигає пристосовуватись до змін раціону.

Найбільш близьким за суттю до способу, що заявляється є спосіб годівлі великої рогатої худоби (див., наприклад: Осипчук В.В. Цілорічна однотипна годівля молочної худоби. - К.: Урожай, 1985. -24 с.), за яким при цілорічній годівлі молочних корів силосом і сінажем на 100га сільськогосподарських угідь було отримано молока на 28,1ц, а яловичини на 6ц більше порівняно з традиційною технологією годівлі.

Основними недоліками цього способу є бідність раціону на протеїн, фосфор, кобальт та інші мікроелементи, що є головною причиною нераціонального використання кормів.

Задачею винаходу є створення цілорічної однотипної годівлі великої рогатої худоби на основі силосу та сінажу, що відкриває потенційні можливості стабільної годівлі тварин, підвищення продуктивності і якості продукції, підтримання нормального фізіологічного стану тварин та збереження молодняку.

Поставлене винаходом завдання досягається тим, що у спосіб цілорічної годівлі великої рогатої худоби що включає цілорічну однотипну годівлю тварин силосом і сінажем, згідно винаходу годівля ведеться кормосумішкою на основі силосу і сінажу у співвідношенні 3:1 відповідно та розміром часток 10-20мм., силос виготовляють із кукурудзи у фазі молочно-воскової стиглості зерна, соняшника, злакових трав та відходів злакових культур, для ліквідування протеїнової нестачі в силос додатково вводять зелену масу бобових при такому співвідношенні інгредієнтів, %: кукурудза 40...65: соняшник 5...10; зелена маса сої 10...20; злакові трави 10...15; відходи злакових культур 10... 15., зелена маса бобових представлена соєю, злакові трави - райграсом довголітнім, а зернові відходи - ячмінною половиною, соломою, сінаж виготовляють залежно від кліматичної зони України з конюшини, сої, люпину білого або жовтого, еспарцету, люцерни, буркуна жовтого або білого з додаванням зеленої маси з природних угідь або однорічних трав при такому співвідношенні інгредієнтів, %: 70-30, Для підвищення поживності і засвоюваності поживних речовин фуражу, створення гарантованого резерву загальної кількості кормів та збільшення строків їх збереження у силос і сінаж додають бактеріальні закваски: ПКБ (пропіоновікислі бактерії), ПМБ (пентозоброджуючі молочнокислі бактерії), АМС (амілолітичний молочнокислий стрептокок) у співвідношенні: %, для силосу - АМС:ПКБ:ПМБ з відношенням компонентів 45:35:20; для сінажу - АМС:ПМБ з відношенням компонентів 35:65 та 65:35, закваски розводять дощовою водою, в яку для збалансування силосної і сінажної монодієти вводять вітаміни, макро- і мікроелементи залежно від кліматичної зони України, продуктивності тварин та відповідно до норм їх годівлі у вигляді премікса.

Приклад:

Ефективність запропонованого способу і його перевага над відомим (прототипом) підтверджена в умовах діючого господарства. Так у ВАТ племзавод "Олександрівка", Бориспільського району, Київської області була проведена заготівля фуражу згідно заявляемого способу і за прототипом. Для експерименту було сформовано дві групи корів по 100 голів у кожній, одну годували по схемі прототипу, другу згідно заявляемого способу за існуючими нормами годівлі.

Порівняльний аналіз різних схем годівлі

Група корів чорно-рябої породи	Кількість корів у групі	Жива маса корів, кг	Лактація	Надій на дійну корову, кг	% жиру у молоці	Затрата кормів на 1 кг молока, к.од	Собівартість 1 кг молока, грн	Умови годівлі
ч/п	100	673±19	2	5127	3,62	1,25	0,5	За прототипом
ч/п	100	673±21	2	5542	4,01	0,95	0,28	За способом що заявляється

Аналіз отриманих даних свідчить про те, що у корів при схемі годівлі за заявленим способом надій на дійну корову збільшився на 415 кг при збільшенні жира на 0,39% і зменшенні затрат кормів на 1кг молока на 0,3к. од.

У приватному сільськогосподарському підприємстві "Україна" використання заявляемого способу при годівлі дійних корів забезпечило середньорічне зростання надою молока на 378кг, вихід телят у середньому становив 103-104 голови на 100 корів, а на відгодівлі молодняку великої рогатої худоби отримало стабільне цілорічне збільшення середньодобових приростів на 150-200г.

Таким чином, цілорічна однотипна годівля великої рогатої худоби із сховищ простіша та економічно вигідніша. Так, не виникає потреби у збиранні кормових культур в оптимальні строки, є можливість збору врожаю кормових культур у найсприятливіші погодні умови і у період найвищого виходу кормових одиниць з гектару посівної площі,

а також існує можливість створення перехідних залишків кормів, які можна використовувати в не урожайні роки, що в цілому дає змогу забезпечити тваринництво кормами протягом року.